

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Rudolfové a soudců Mgr. Tomáše Lisa a Mgr. Martiny Flanderové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **AGROCON Kájov s.r.o.**, IČO: 60827548
sídlem Křenov 1, 382 21 Kájov
zastoupená advokátem JUDr. Bohuslavem Petrem
sídlem Luční 901, 373 41 Hluboká nad Vltavou

proti
žalovanému: **Myslivecký spolek Kájov**, IČO: 08268045
sídlem Kladné 14, 382 21 Kájov
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Martinem Florou Dr.
sídlem Dominikánské nám. 656/2, 602 00 Brno

o zaplacení částky 581 500 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobkyně do rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 19.10.2021, č.j. 9 C 107/2021-140,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 30.3.2021 domáhala zaplacení částky 581 500 Kč s příslušenstvím, a to úroku z prodlení ve výši 8,25 % ročně z této částky od 11.1.2021 do zaplacení. Žalobu odůvodnila tím, že provozuje zemědělskou činnost mimo jiné v katastru obce Křenov u Kájova a Novosedly u Kájova. V zemědělském roce 2020 jí na půdních blocích č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] osetých kukuřicí vznikla škoda odpovídající žalované částce v důsledku činnosti žalované provozující myslivost ve smyslu § 2 zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen zákona o myslivosti), když předmětné půdní bloky jsou součástí honitby užívané žalovaným. V měsíci červenci 2020 zaznamenala žalobkyně škody na porostech kukuřice a o jejich vzniku jednala se žalovaným v průběhu celého zemědělského roku až do sklizně kukuřice ukončené k 30.11.2020. Žalobkyně ve spolupráci se znalcem Ing. et Ing. Jirím Mosteckým, CSc. na základě jeho odborného vyjádření vyčíslila škodu způsobenou lesní zvěří dne 9.12.2020 částkou 581 500 Kč.
2. Žalovaný žalobou uplatněný nárok popřel. Učinil nesporným, že je uživatelem honitby Kájov a věděl, že žalobkyně na pozemcích honitby v roce 2020 zemědělsky hospodařila. Zpochybnil, zda některé pozemky, tvořící půdní bloky označené v žalobě, spadají do honitby, neboť byly prohlášeny za nehonební a vztahuje se na ně výluka podle § 54 odst. 1 zákona o myslivosti, a dále to, zda má ke všem honebním pozemkům žalobkyně právní titul pro jejich užívání. V průběhu řízení pak namítal, že žalobkyně vznikající tvrzené škody na porostech kukuřice nenotifikovala ve smyslu zákona o myslivosti a neuplatnila řádně vznikající škodu na honebních pozemcích (§ 55 odst. 1 zákona o myslivosti). V důsledku toho pak došlo podle žalovaného k prekluzi tvrzeného nároku (§ 55 odst. 4 zákona o myslivosti).
3. Okresní soud v Českém Krumlově (dále jen soud prvního stupně) rozhodl rozsudkem ze dne 19.10.2021, č.j. 9 C 107/2021-140 (dále jen napadené rozhodnutí) tak, že návrh, aby žalovaný byl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

povinen zaplatit žalobkyni 581 500 Kč s příslušenstvím, zamítl (výrok I.). Žalobkyni uložil zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 89 101,20 Kč (výrok II.).

4. Soud prvního stupně se nejprve zabýval tím, zda má žalovaný postavení uživatele honitby ve smyslu § 52 odst. 1 zákona o myslivosti a vznikla mu tak případně povinnost hradit škodu způsobenou zvěří při provozování myslivosti na honebních pozemcích nebo na polních plodinách. Na základě seznamu pozemků podle evidence katastru nemovitostí vzal za prokázané, že žalobkyně hospodářství na konkrétních pozemcích tvořících půdní bloky č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE]. Hospodaření žalobkyně na pozemcích vzal za prokázané nájemní smlouvou uzavřenou s obcí Kájov z 25.3.2013, pachtovní smlouvou č. [REDAKCE], uzavřenou mezi Českou republikou a žalobkyní 30.6.2015 včetně příloh, pachtovní smlouvou uzavřenou s [REDAKCE] a žalobkyní z 3.11.2016 a pachtovní smlouvou uzavřenou žalobkyní se společností MAVELA a.s. ze dne 1.11.2018. Žalovaný učinil nesporným, že předmětné půdní bloky jsou součástí honitby. Další dokazování pak soud prvního stupně zaměřil na to, zda žalobkyně řádně uplatnila nárok na náhradu škody způsobenou na plodinách kukuřice v honitbě žalovaného a zda tak učinila ve lhůtách předpokládaných § 55 zákona o myslivosti. Na základě provedených listinných důkazů (oznámení o počátku vzniku škody ze dne 16..2020, zápisu z jednání o škodách zvěří ze dne 18.7.2020, dopisu ze 7.9.2020, listiny ze dne 9.9.2020, urgency škody na porostech kukuřice z 21.9.2020, dopisu z 5.10.2020, dopisu z 20.10.2020, dopisu z 9.11.2020, e-mailu z 12.10.2020, zápisu z jednání 29.9.2020) a na základě listin reagujících na tyto listiny žalobkyně (dopis žalovaného z 16.9.2020, e-mail z 23.9.2020, dopis z 16.10.2020, dopis z 5.10. a 13.10.2020, dopis z 27.10.2020) dospěl soud prvního stupně k závěru, že tyto listiny neprokazují, že žalobkyně výslovně uplatnila nárok na náhradu škody, neuvedla datum, kdy a kde ke vzniku škody došlo. Provedené listiny podle soudu prvního stupně prokazují pouze to, že lesníci věděli, že ke škodám způsobeným zvěří na kukuřici dochází, že se zvyšují, budou monitorovány a žalovaný provede opatření bránící jejich dalšímu vzniku. Kdy a kde škody vznikly a že žalobce uplatňuje nárok na jejich náhradu, podle názoru soudu prvního stupně uvedenými listinnými důkazy prokázáno nebylo. Učiněná skutková zjištění shrnul tak, že pokud nebyl nárok řádně uplatněn ve stanovených lhůtách (§ 55 odst. 1 zákona o myslivosti), došlo k jeho prekluzi (§ 55 odst. 4 zákona o myslivosti), odkázal v tomto směru na judikaturu Nejvyššího soudu a žalobu jako nedůvodnou zamítl. Úspěšnému žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení v uvedené výši.
5. Proti napadenému rozhodnutí soudu prvního stupně se odvolala žalobkyně, a to jak proti zamítnutí žaloby (výrok I.), tak proti souvisejícímu výroku o nákladech řízení (výrok II.). Za nesprávný považuje zásadní důvod pro zamítnutí žaloby ze strany soudu prvního stupně spočívající v nesplnění notifikační povinnosti žalobkyně vůči žalovanému. Žalobkyně připomněla doplnění žaloby po výzvě soudu z 29.9.2021, v němž k prokázání tvrzení o vzniku jednotlivých vzniklých škod byly navrženy výslechy svědků [REDAKCE] a znalce Ing. et Ing. Jiřího Mosteckého, CSc. Odkázala na jednání, která mezi stranami proběhla a z nichž vyplynula shoda, jak bude postupováno při zjišťování a oceňování škod a odkázala na korespondenci mezi stranami a zápisy z proběhlých jednání. Shodně projevená vůle účastníků v tomto směru vylučuje podle žalobkyně závěr o účelovém tvrzení žalované, že nikdy nedošlo k uplatnění nároku na náhradu škody ve smyslu zákona o myslivosti. Vytýkala soudu prvního stupně, že nebyly provedeny výslechy svědků a zároveň se soud prvního stupně nijak nezabýval obsahem jednání mezi stranami (dne 18.7., 21.8., 4.9. a 29.9.2020), že se zabýval pouze zápisy z jednotlivých jednání a listinnými důkazy. Žalobkyně dále vyjádřila přesvědčení, že jako podnikatelka v zemědělství učinila všechna nutná opatření pro zjišťování škod na plodinách, jednala se žalovaným prostřednictvím svého jednatele a svými zaměstnanci, zabezpečovala ve spolupráci se znalcem monitoring a zjišťování škod. Žalobkyně tvrdila, že škodu oznamovala bezprostředně po jejím zjištění při pravidelných týdenních prohlídkách svými zaměstnanci ([REDAKCE] a [REDAKCE]), ve vztahu k tomu nebyla soudem prvního stupně nijak hodnocena prezenční listina z 18.7.2020, svědčící o účasti zástupců žalované na společném jednání a dalších navazujících listin. Žalobkyně odkázala na judikaturu Nejvyššího

soudu, podle které podstatou notifikace škody je sdělení spočívající v informacích uživatele honitby o vzniku škody a uzavřela, že dodržela zákonné požadavky na formu i obsah právního jednání při oznamování škod ve smyslu § 550 odst. 1 o.z., plynoucí z ust. § 55 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti, neboť oběma stranám bylo známo, jaký je předmět uskutečňovaných jednání v období zemědělského roku 2020, jejich vzájemné postavení a že veškerá korespondence ve svém souhrnu souvisí se současně uplatňovaným nárokem na náhradu škody zvěří na obilovinách a kukuřici. Jelikož skutečnou výši škody bylo možné zjistit až po provedené sklizni, považovala žalobkyně splnění notifikační povinnosti za dostatečné, a to zejména za situace, kdy není předepsaná forma oznámení uplatnění škody a navíc žalobkyně vycházela z toho, že mezi účastníky byla dohoda, že výše škody bude určena přízvanými soudními znalci, o čemž se vzájemnou korespondencí a při osobních jednáních utvrzovali. Nemohlo pak dojít k prekluzi nároku ve smyslu § 55 odst. 4 zákona o myslivosti a žalobkyně proto navrhla napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušit.

6. Žalovaný odvolání žalobkyně ve svém vyjádření označil za nedůvodné a ztotožnil se se skutkovými i právními závěry soudu prvního stupně. Zdůraznil, že žalobkyně v žalobě nereprezentovala žádná konkrétní tvrzení ohledně dní, kdy mělo ke vzniku škody dojít a zůstalo u obecného tvrzení, že ke vzniku škody došlo v měsíci červenci 2020. V doplnění žaloby upřesnila, že ke škodě došlo již při výsevu a dále uvedla dny, kdy škoda na porostech byla zjištěna, což je pro posouzení věci bez právního významu. Žalovaný sám zhodnotil jednotlivé listinné důkazy pro prokázání oznámení škody a její uplatnění jako nedostatečné. Poukázal rovněž na judikaturu Nejvyššího soudu v tomto směru a navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.
7. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že přípustné odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě podle § 204 odst. 1 o.s.ř. a osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o.s.ř.) přezkoumal napadené rozhodnutí soudu prvního stupně v celém rozsahu podle § 212 a § 212a o.s.ř. při nařízeném soudním jednání.
8. Podle § 55 odst. 1 zákona o myslivosti nárok na náhradu škody způsobené zvěří musí poškozený a uživatel honitby uplatnit u škody na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech do 20 dnů od dne, kdy škoda vznikla. Podle odstavce 2 současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené zvěří vyčíslí poškozený výši škody na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, do 15 dnů po provedené sklizni. Podle odstavce 3 poškození a uživatel honitby se mají o náhradě škody způsobené zvěří dohodnout. Pokud uživatel honitby nenahradí škodu do 60 dnů ode dne, kdy poškozený uplatnil svůj nárok a vyčíslil výši škody nebo ve stejné lhůtě neuzavřel s poškozeným písemnou dohodu o náhradě této škody, může poškozený ve lhůtě 3 měsíců uplatnit svůj nárok na náhradu škody u soudu. Podle odstavce 4 nárok na náhradu škody způsobené zvěří zaniká, nebyl-li poškozeným uplatněn ve lhůtách uvedených v odstavci 1 až 3.
9. Podle § 555 o.z. právní jednání se posuzuje podle svého obsahu. Podle § 556 o.z. co je vyjádřeno slovy nebo jinak, vyloží se podle úmyslu jednajícího, byl-li takový úmysl druhé straně znám anebo musela-li o něm vědět. Nelze-li zjistit úmysl jednajícího, přisuzuje se projevu vůle význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen. Podle odstavce 2 při výkladu projevu vůle se přihlídně k praxi zavedené mezi stranami v právním styku, k tomu, co právnímu jednání předcházelo i k tomu, jak strany následně daly najevo, jaký obsah a význam právnímu jednání přikládají.
10. Podle § 132 o.s.ř. důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Podle § 118a o.s.ř. ukáže-li se v průběhu jednání, že účastník nevyčísil všechny rozhodné skutečnosti nebo že je uvedl neúplně, předseda senátu jej vyzve, aby svá tvrzení doplnil a poučí jej, o čem má tvrzení doplnit a jaké by byly následky nesplnění této výzvy. Podle odstavce 3 zjistí-li předseda senátu v průběhu jednání, že účastník dosud nenavrhł důkazy potřebné k prokázání všech svých sporných tvrzení, vyzve jej, aby tyto důkazy označil bez

zbytečného odkladu a poučí jej o následcích nesplnění této výzvy.

11. Odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Soud prvního stupně při jednání dne 12.8.2021 poučil žalobkyni, aby doplnila svá skutková tvrzení o to, ve kterých konkrétních dnech docházelo ke vzniku škody na kukuřici a jakým způsobem byl nárok na náhradu škody uplatněn podle § 55 odst. 1 zákona o myslivosti v návaznosti na jednotlivé dny, v nichž ke škodě došlo, doplnil skutková tvrzení o tom, zda náhradu škody současně s uplatněním nároku vyčíslil a zda dodržel lhůtu danou § 55 odst. 2 zákona o myslivosti. Žalobkyně zároveň nebyla poučena o následcích nedoplnění skutkových tvrzení a důkazních návrhů spočívajících v možném neúspěchu ve věci. Skutková tvrzení a důkazní návrhy doplnila podáním ze dne 29.9.2021, omezila se na konstatování, že k notifikaci škod docházelo bezprostředně po jejich zjištění a popsala, kdy k notifikaci (nikoliv ke škodě) došlo a označila důkazy. Mimo jiné zmiňovala jednání probíhající mezi účastníky, odkazovala na zápisy o nich a prezenční listiny, navrhovala výsledky svědků. Soud prvního stupně zamítl důkazní návrhy na výsledky svědků a vycházel z provedených listinných důkazů a jejich hodnocení. Nedržel se svého poučení poskytnutého žalobkyni při prvním ústním jednání, nezabýval se tím, kdy škoda vznikla, nevedl žalobkyni důsledně k tomu, aby upřesnila svá skutková tvrzení v tomto směru a soustředil se pouze na listinné důkazy k prokázání notifikace škody a jejich hodnocení ve smyslu § 132 o.s.ř. a nepoučil žalobkyni, že nabízené důkazy nepostačují k tomu, aby prokázala tato sporná tvrzení o obsahu a včasnosti notifikace postupně narůstající škody. K napravení tohoto pochybení soudu prvního stupně přistoupil soud odvolací při ústním jednání dne 16.3.2022. Žalobkyni vyzval k doplnění skutkových tvrzení tak, aby upřesnila, ve kterých dnech docházelo ke vzniku škody na kukuřici, kdy tyto skutečnosti sdělila žalovanému, jakým způsobem byl uplatněn nárok na náhradu škody ve smyslu § 55 zákona o myslivosti, doplnila návrh důkazů a zároveň ji poučil o následcích nedoplnění skutkových tvrzení a důkazních návrhů spočívajících v možném neúspěchu žaloby (§ 118 odst. 1 a 3 o.s.ř.). Žalobkyně ve stanovené lhůtě doplnila svá skutková tvrzení a důkazy k nim podáním ze 14.4.2022. Jelikož se jednalo převážně o již navržené a soudem prvního stupně dosud neprovedené důkazy, přesahuje rozsah dokazování možnosti odvolacího soudu ve smyslu § 213 odst. 4 o.s.ř., neboť k rozhodným sporným skutečnostem, kdy došlo ke škodě a kdy byla oznámena žalované, bylo soudem prvního stupně vedeno nedostatečné dokazování. Soud prvního stupně bude proto muset vyslechnout navržené svědky, kteří se měli zúčastnit zejména úvodního jednání dne 18.7.2020 a navazujících jednání, ve světle zjištěného obsahu pak vyhodnotit obsah a smysl provedených listinných důkazů, provést výklad právních jednání zúčastněných jak při samotném jednání, tak v listinné korespondenci podle pravidel výkladu právních jednání (§ 555 a § 556 o.z.) a znovu posoudit, zda žalobkyně prokázala vznik škody a uplatnila její náhradu včas, případně její výši (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 25 Cdo 346/2012 ze dne 28.3.2013). Odvolací soud ze všech uvedených důvodů napadené rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 219a odst. 2 o.s.ř. zrušil. O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodne soud prvního stupně opětovně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. k/ o.s.ř.).

České Budějovice 27. dubna 2022

JUDr. Marie Rudolfová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.